

kun vilde komme til at dreje sig om nogle Tusind Kroner. Saa lidt er det nu ikke. Jeg har sagt, at dette Spørgsmaal ikke vilde være af stor finansiel Rækkevidde, og om end jeg just ikke derved har tænkt paa, at det i vore Dage, hverken i det offentlige eller i det private Liv, er let at tage en Sum under 1 Million i sin Mund, er det paa den anden Side dog ikke saaledes at forstaa, at det kun drejer sig om nogle faa Tusind Kroner. Jeg vil sige, at det drejer sig om nogle faa Hundrede Tusind Kroner. Dette er ganske vist ikke af afgørende Betydning overfor en Udgift paa 8 Millioner, men det er dog alligevel Penge, som ikke er til at kimse ad.

Jeg kan til det nævnte ærede Medlem saavel som til det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Rottbøll) sige, at jeg er og ogsaa i det andet Ting har været fuldstændig villig til at forhandle og har forhandlet om at sætte Grænsen op, men jeg har anset det for at være af overvejende Betydning, at denne Sag kunde føres igennem Rigsdagen uden at give Anledning til Stridigheder mellem Partierne og til Kappelyst om at sætte Dyrtidstillæget op paa det ene eller det andet Punkt, hvad der dog ikke fører til noget Resultat, naar der ikke kan opnaas Enighed derom, og ikke vil være til nogen Gavn for Tjenestemændene. Efter de Forhandlinger, jeg har ført med Udvalget og med Repræsentanter for de forskellige Partier i Folketinget, betvivler jeg, at det vil være muligt at finde Tilslutning hos et Flertal i Folketinget til en Forhøjelse af Grænsen, og ud fra dette Synspunkt fraraader jeg, at man her i Tinget gør Forsøg paa at faa Grænsen ændret. Jeg gentager, at jeg ikke personlig sætter mig imod en Forhandling derom, men jeg fraraader at optage en saadan Forhandling, fordi jeg anser det for at være resultatløst.

Lige i dette Øjeblik har jeg fra Finansministeriet modtaget en Opgørelse over, hvad Dyrtidshjælpen for 1914—15, altsaa i Henhold til Loven af 30. August 1915, har andraget. Det er lidt over $1\frac{1}{2}$ Million. Naar man nu regner, at den nye Lov vil komme til at koste 8 Millioner for 17 Maaneder, medens de $1\frac{1}{2}$ Million var for 12 Maaneder, vil man komme til det Resultat, at Beløbet for 12 Maaneder, der altsaa nu vil blive omtrent $5\frac{2}{3}$ Million, vil udgøre henvend 4 Gange saa meget som det Beløb, der er udredet i Dyrtidshjælp i det første Aar. Jeg synes, man maa erkende, at dette er Vidnesbyrd om en meget rundhaandet Optræden fra Rigsdagens

Side, og jeg gentager, at jeg finder, at der fra Tjenestemændenes Side er Grund til at paaskønne denne Optræden. Jeg finder fornyet Grund til at fraraade et Forsøg paa at fremkalde en Ændring, som i bedste Fald efter min Opfattelse vil bevirke, at Loven maaske ikke udkommer inden Udgangen af April. Det er bestemt i Lovforslaget, at den første Udbetaling skal finde Sted i April Maaned. Saa langt som Tiden nu er fremrykket, kan det blive vanskeligt at gennemføre dette, thi det er betydelige Forarbejder baade i den ene og i den anden Henseende, der maa foretages, men hvis den yderligere Behandling af Lovforslaget udskydes til efter Paaskeferien, indser jeg ikke, hvorledes det skal blive muligt at føre Loven igennem saaledes, at en Udbetaling kan finde Sted allerede i Løbet af denne Maaned.

Det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Christiansen) spurgte om Tilskud til Københavns Kommune til Udredelse af Dyrtidshjælp til københavnske Lærere i Betragtning af, at Staten overtager hele Udredelsen af Dyrtidstillæget til Folkeskolens Lærere udenfor København. Jeg erkender, at Københavns Kommune vil have et billigt Krav paa i saa Henseende at blive stillet paa lige Fod med det øvrige Land, men Afgørelsen af denne Sag ligger ikke under Finansministeren. Jeg har talt derom med mine Kolleger, og jeg antager ikke, der vil være noget til Hinder for, at der fremsættes et Forslag desangaaende; hvor naar det kan fremkomme, tør jeg ikke i Øjeblikket sige, men der bør naturligvis ikke spildes unødigt Tid. I Princippet er jeg, som sagt, enig i, at denne Foranstaltning overfor Kommunerne udenfor København konsekvent maa medføre, at København, saa vidt Omstændighederne tillader det, stilles forholdsmæssigt paa samme Fod.

Piper: Det ærede 4de Medlem for 6te Kreds (Vejstrup) sagde, at alle Parter var bedst tjente med, at Lovforslaget blev vedtaget, saaledes som det nu forelaa. Det kan jeg ikke give det ærede Medlem Ret i, for de, der ikke faar noget, saaledes som Lovforslaget er affattet, kan dog ikke være bedst tjente med, at det vedtages, som det nu er. Det ærede Medlem mente, at det, det kom an paa, var hurtig Fremme af Lovforslaget. Jeg skal i den Henseende gøre opmærksom paa, at Lovforslaget er forelagt i Folketinget den 15. i forrige Maaned, altsaa nu for en Maaned siden, og først i Dag kommer det til første Behand-